Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

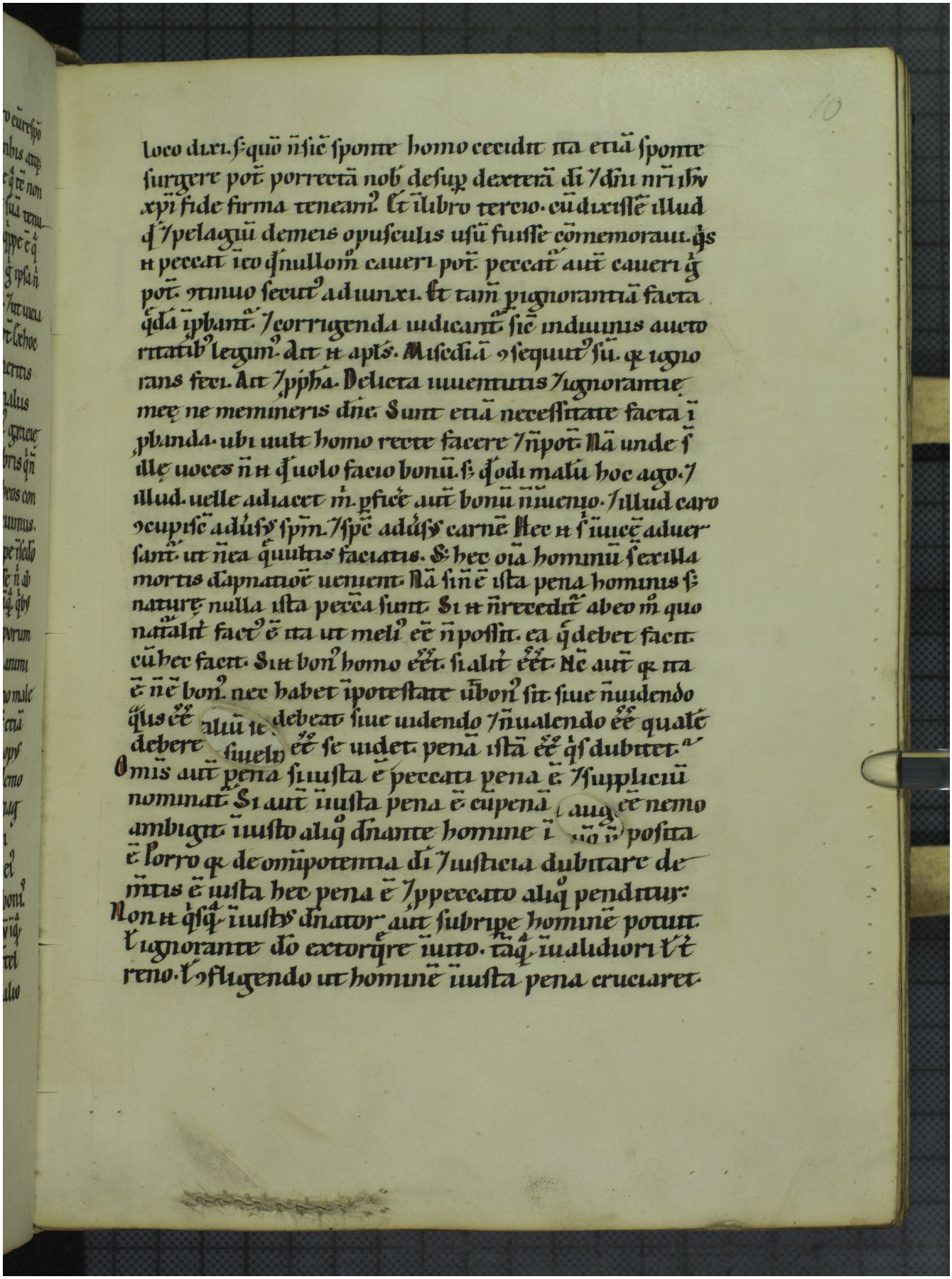

loco dixi. s. quō nisi spontē homo cecidit ita etiā spontē
surgere potest porrectā nobis desup dexterā di / dni nri ihu
xpi fide firma teneamus. Et in libro tercio. cū dixisset illud
q. / pelagiū demeris opusculis usū fuisse cōmemorauit. ipse
et peccat ideo q. nullom cauere potest. peccat autē cauere q.
potest. continuo secutus adiunxit. Et tamen ignorantiā facta
q. dā ipbant. / corrigenda iudicant. sic induimus auctoritatib legum. Ait et apls. Misericordiā o sequutus sū. qē igno
rans feci. Ait / ppha. Delicta iuuentutis / ignorantiē
meē ne memineris dne. Sunt etiā necessitate facta i
pbanda. ubi uult homo recte facere / nō potest. Nā unde s
illē uoces nō et q. uolo facio bonū. s. q. odi malū hoc ago. /
illud. uelle adiacet mihi. pficere autē bonū nō inuenio. / illud caro
concupiscē adūsus spm. / spē adūsus carnē Hec et s. iuicē aduersant. ut nē ea quē uis faciatis. Sed hec oia hominū s. ex illa
mortis dāpnatiōē uenient. Nā sin ē ista pena hominis s.
naturē nulla ista peccā sunt. Si et nō recedit abeo m. quo
natālit facti ē ita ut meli ēē nō possit. ea q. debet facit.
cū hec facit. Sit bonus homo ēēt. si alit ēēt. Nē autē qē ita
ē nē bonus. nec habet ipotestate ūbonus sit. siue nūdendo
q. ēē aliū ie debeat siue uidendo / nūalendo ēē quale
debere sueli ēē se uidet. pena ista ēē q. s. dubitet.
Omis autē pena s. iusta ē peccati pena ē. / supplicii
nominat. Si autē iusta pena ē cū pena aliq. ēē nemo
ambigit. iusto aliq. dnante homine i uō ī posita
ē porro qē de omipotentia di / iustitia dubitare de
mentis ē iusta hec pena ē / ppeccato aliq. pendit.
Non et q. s. iustus dnator aut subripe hominē potuit
et ignorante do extorqre iusto. tāq. iualidiori et
reno. et ofugendo ut hominē iusta pena cruciaret.